

Perché gli ippotami non hanno il pelo

Kvifor flodhestar ikkje har hår

✎ Basilio Gimo, David Ker
🔗 Carol Liddiment
📧 Laura Pighini
💬 italiensk / nynorsk
📊 nivå 2

Barnebøker for Norge

barneboker.no

Perché gli ippotami non hanno il pelo /
Kvifor flodhestar ikkje har hår
Skrivet av: Basilio Gimo, David Ker
Illustrert av: Carol Liddiment
Oversatt av: Laura Pighini (it), Espen Stranger-
Johannessen, Martine Rørstad Sand (nn)

Denne fortellingen kommer fra African Storybook (africanstorybook.org) og er videreformidlet av Barnebøker for Norge (barneboker.no), som tilbyr barnebøker på mange språk som snakkes i Norge.

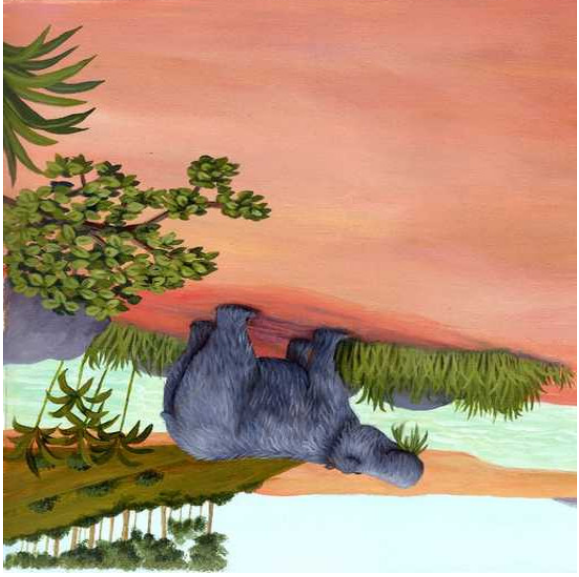
Dette verket er lisensiert under en Creative Commons
Navngivelse 3.0 Internasjonal Lisens.
<https://creativecommons.org/licenses/by/3.0/deed.no>

Un giorno, Coniglio stava costeggiando la riva del fiume.

...

Ein dag gjekk Kanin langs elvebreidda.

Anche Ippotamo era lì, passeggiava e mangiava un po' di buona erbetta verde.

...

Flodhest var der òg. Ho gjekk ein tur og åt litt fint grønt gras.

Ippopotamo non vide che Coniglio era lì e per sbaglio gli pestò la zampa. Coniglio cominciò a urlare. “Ehi tu, Ippopotamo! non vedi che mi stai schiacciando la zampa?”

...

Flodhest såg seg ikkje for, så ho var uheldig og trakka på foten til Kanin. Kanin skreik og byrja å ropa til Flodhest: “Hei, Flodhest! Ser du ikkje at du trakkar på foten min?”

Coniglio era felice che il pelo di Ippopotamo si fosse bruciato. Da quel giorno, per paura del fuoco, gli ippopotami non si allontanano mai dall'acqua.

...

Kanin var glad for at håret til Flodhest brann. Og den dag i dag, av frykt for elden, går ikkje flodhesten langt frå vatnet.

Ippopotamo si scusò con Coniglio. "Mi dispiace, non ti ho visto. Per favore, perdonami!" Ma coniglio non voleva sentir ragioni e urlò a Ippopotamo "Lo hai fatto apposta! Un giorno vedrai! La pagherai!"

...

Flodhest bad om unnskyldning til Kanin: "Eg er lei meg, vennen min, eg sag deg ikkje. Ver så snill å tilgje meg!" Men Kanin ville ikkje høyra, og han ropte til Flodhest: "Du gjorde det med vilje! Ein dag kjem du til å få sjå! Dette kjem til å straffa seg!"

Ippopotamo cominciò a piangere e corse in acqua. Il suo pelo si era bruciato tutto con il fuoco. Ippopotamo continuò a piangere "Il mio pelo si è bruciato col fuoco! Il mio pelo è sparito! Il mio bellissimo pelo!"

...

Flodhest byrja å gråta og sprang mot vatnet. Alt håret hennar brann opp i elden. Flodhest gret: "Håret mitt har brunne opp i elden! Du brann alt håret mitt! Håret mitt er borte! Det vane, vakre håret mitt!"

Coniglio andò a cercare Fuoco e disse “Vai a bruciare Ippopotamo quando esce dall’acqua per mangiare l’erba. Mi ha schiacciato il piede!” Fuoco rispose: “Non c’è problema Coniglio, mio amico. Farò quello che mi hai chiesto.”

...

Då drog Kanin for å finna Eld, og han sa: “Dra og brenn Flodhest når ho kjem ut av vatnet for å eta gras. Ho trakka på meg!” Eld svara: “Ikkje noko problem, Kanin, venen min. Eg skal gjera akkurat det du bad meg om.”

Più tardi, Ippopotamo stava mangiando l’erba lontano dal fiume quando: “Whoosh!” Fuoco esplose in mille fiamme. Le fiamme incominciarono a bruciare il pelo di Ippopotamo.

...

Seinare åt Flodhest gras langt frå elvebreidda då det plutseleg sa “svijsj!” Eld vart til flammar. Flammene byrja å brenna håret til Flodhest.